



Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Cehovska 1

Poslovni broj: 107/2024-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu po sucu toga suda Iris Hatvalić-Nemec, u parničnom predmetu tužitelja Josipa Sakača, vl. obrta INTERPLAN, obrt za projektiranje u strojarstvu, OIB: 97297271736, Kalnička Kapela 3, Ljubešćica kojeg zastupa punomoćnica Dina Galić, odvjetnica iz Varaždina protiv prvo tuženika SAKAČ d.o.o., OIB: 16193779824, Kalnička Kapela 3, Ljubešćica i drugo tuženika Dragutina Sakača, OIB: 90747489225, Kalnička Kapela 3, Ljubešćica koje oboje zastupa punomoćnik Franjo Šebijan, odvjetnik iz Varaždina, nakon zaključene glavne rasprave dana 13. ožujka 2023. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Dine Galić te zamjenika punomoćnika tuženika Brune Šebijana, radi isplate, 23. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se prvo tuženiku SAKAČ d.o.o., Kalnička Kapela 3, Ljubešćica, OIB:16193779824 da tužitelju Josipu Sakaču, kao vlasniku obrta INTERPLAN, obrt za projektiranje u strojarstvu, Kalnička Kapela 3, Ljubešćica, OIB:97297271736 namiri novčanu tražbinu u iznosu od 43.993,48 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom:

- na iznos od 29.026,00 eura, tekućom od dana 30. siječnja 2014.
- na iznos od 9.967,48 eura tekućom od dana 3. ožujka 2016., te
- na iznos od 5.000,00 eura tekućom 18. lipnja 2014. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine pa do isplate, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se drugo tuženiku Dragutinu Sakaču, Kalnička Kapela 3, Ljubeščica, OIB:90747489225 da tužitelju Josipu Sakaču, kao vlasniku obrta INTERPLAN, obrt za projektiranje u strojarstvu, Kalnička Kapela 3, Ljubeščica, OIB:97297271736, kao jamac u smislu članka 111. Zakona o obveznim odnosima namiri novčanu tražbinu u iznosu od 43.993,48 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom:

- na iznos od 29.026,00 eura, tekućom od dana 30. siječnja 2014.,
- na iznos od 9.967,48 eura tekućom od dana 3. ožujka 2016., te
- na iznos od 5.000,00 eura tekućom 18. lipnja 2014., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine pa do isplate, u roku od 15 dana“

III. Odbija se prvo tuženikov prigovor radi prebijanja.

IV. Nalaže se prvo tuženiku da tužitelju naknadi trošak ovog parničnog postupka, sa zakonskim zateznim kamata tekućim od dana donošenja presude po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine pa do isplate, u roku od 15 dana.

V. Nalaže se tužitelju da drugo tuženiku namiri trošak ovog postupka u iznosu od 3.125,00 eura u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika prvotno podnio tužbu u kojoj u bitnome navodi da su tužitelj i I. tuženik sklopili ukupno tri Ugovora o pozajmici, koji su dospjeli, a po kojima tuženi nisu ništa isplatili tužitelju i to:

a) Tužitelj i I. tuženik 28. siječnja 2010. sklopili su Ugovor o pozajmici br. 1, u kojem je navedeno kako je tužitelj I. tuženiku posudio novčani iznos od 218.700,00 kn s dospeljećem od četiri godine od dana uplate sredstava jednokratno na dan dospeljeca na račun tužitelja. Sredstva su I. tuženiku isplaćena 29. siječnja 2010. Dospeljeće vraćanja pozajmice bilo je 30. siječnja 2014., no pozajmica do današnjeg dana nije vraćena.

b) Tužitelj i I. tuženik 2. ožujka 2012. sklopili su Ugovor o pozajmici br. 2, u kojem je navedeno kako je tužitelj prvo tuženiku posudio novčani iznos od 75.100,00 kn, s dospeljećem od četiri godine od dana uplate sredstava jednokratno na dan dospeljeca na račun tužitelja. Sredstva su I. tuženiku isplaćena 2. ožujka 2012. Dospeljeće

vraćanja pozajmice bilo je 3. ožujka 2016., no pozajmica do današnjeg dana nije vraćena. U članku 4. Ugovora o pozajmici br. 2. ugovoreno je da u slučaju da I. tuženik ne bi bio u stanju vratiti pozajmicu, istu se obvezao podmiriti II. tuženik zajedno sa svojom suprugom koja je supotpisala ugovor.

c) Tužitelj i I. tuženik 17. lipnja 2013. sklopili su Ugovor o pozajmici br. 3, u kojem je navedeno kako je tužitelj I. tuženiku posudio novčani iznos od 5.000,00 eura, sa zateznom kamatom u visini od 8% na godišnjoj razini, s dospijecom od jedne godine od dana uplate sredstava jednokratno na dan dospijeca na račun tužitelja. Sredstva su prvo tuženiku isplaćena 17. lipnja 2013. Dospijeće vraćanja pozajmice bilo je 18. lipnja 2014., no pozajmica do današnjeg dana nije vraćena.

Nakon potpisivanja i primanja isplate po Ugovoru o pozajmici br. 1., te Ugovora o pozajmici br. 2., 25. svibnja 2012. tužitelj, drugo tuženik i supruga drugo tuženika Snježana Sakač potpisali potvrdu u kojoj drugo tuženi, kao i njegova supruga potvrđuju da je prvo tuženom isplaćeno pozajmica u iznosu od 43.000 eura, te je stavljena posebna napomena da ukoliko prvo tuženik ne bi bio u stanju vratiti pozajmicu, drugo tuženik, brat Dragutin Sakač sa suprugom Snježanom Sakač, obvezuje se podmiriti dug vlastitom imovinom. Potpisi prvo tuženog, drugo tuženog i njegove supruge Snježane Sakač ovjereni su kod javnog bilježnika Nade Vidović-Džidić 25. svibnja 2012. pod brojem OV-2432/12.

Ističe da su tužitelj i drugo tuženik braća, te njihove firme kojima su osnivači i direktori, kao i oni međusobno, prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima te Općeg poreznog zakona predstavljaju povezane osobe dok je čl. 14. Zakona o porezu na dobit propisano da se između povezanih osoba moraju obračunavati kamate koje određuje Ministar financija početkom svake godine. Istekom svake godine, knjigovodstvo tužitelja obračunalo je na pozajmice kamatu između povezanih osoba. Tako su tužitelj uz prvo i drugo tuženi svake godine potpisivali obračune kamata na dugovane neisplaćene iznose pozajmica.

U odnosu na dokument – Obračun kamata po Ugovoru o pozajmicama od Interplana za 2021. navodi kako se isti sastoji od dva dijela. U prvom dijelu pod nazivom Obračun kamata po Ugovoru o pozajmicama od Interplana za 2021. godinu se navode sva tri Ugovora o pozajmicama, obračun kamata prema stopi za povezane osobe, dok se u drugom dijelu dokumenta pod nazivom: Posebna napomena jasno i nedvosmisleno navodi: "U slučaju da SAKAČ d.o.o. ne bi bio u stanju vratiti pozajmicu, brat Sakač Dragutin sa suprugom Snježanom Sakač obvezuje se podmiriti dug vlastitom imovinom." Dokument je potpisan od strane tužitelja i I. tuženika i II. tuženika 25.1.2022. čime je došlo do priznanja duga i odricanja od zastare, sve sukladno čl. 219. i 220. Zakona o obveznim odnosima, te pristupa dugu II. tuženika sukladno čl. 101. Zakon o obveznim odnosima.

2. Prvo i drugo tuženi su u odgovoru na tužbu naveli kako je nesporno da su tužitelj i I. tuženik zaključili predmetne Ugovore o pozajmici broj 1., 2., i 3. Uz to, tužitelj i II. tuženik jesu braća, no nikako se ne mogu smatrati povezanim osobama, pa je samim time i netočno da se između istih moraju obračunavati kamate. Ukazuju kako netočno tužitelj tumači da bi se posebnom napomenom sadržanom u obračunu kamata koje dostavlja tužitelj smatralo da je II. tuženik izvršio pristupanje dugu sukladno čl. 101. Zakona o obveznim odnosima. Dakle, da bi II. tuženik pristupio dugu I. tuženog, tužitelj i II. tuženi su trebali sklopiti poseban pravni posao.

Isto tako, u slučaju da bi i u ugovoru o pozajmici postojala klauzula kojom bi se II. tuženik obvezao ispuniti umjesto I. tuženika tražbinu, takav ugovor bi trebao biti potpisan od strane II. tuženika. Uz to, čak i kad bi predmetna klauzula, točnije posebna

napomena na koju se poziva tužitelj, proizvodila pravne učinke, tada tužitelj da bi imao pravo potraživati ispunjenje tražbine od II. tuženika, trebao dokazati da I. tuženik nije u stanju vratiti pozajmicu. Konačno, obračun tražbina na koji se poziva tužitelj je potpisan već nakon što je nastupila zastara u odnosu na predmetnu tražbinu i to pogotovo u odnosu na II. tuženika budući da isti nije potpisao predmetni obračun. Stoga, tuženici osporavaju osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te ističu prigovor zastare.

3. Podneskom od 28. veljače 2025. tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu te je detaljno obrazlagao svoj stav o kamatama između povezanih osoba i pojam povezanih osoba te pravnu prirodu izjave o pristupu dugu. Vezano uz prigovor tuženih na nastup zastare ističe da je I. tuženik svake godine tužitelju potpisivao obračune kamata s napomenama da je dužan glavnični iznos zajma. I. tuženi je takvim postupanjem priznavao postojanja duga, tako da zastara nije ni nastupila. Ističe da je višekratno usmenim pozivima pozivao I. tuženog da podmiri svoje dugovanje, a i pisanim pozivom kojim mu je dao rok za ispunjenje već dospjele obveze da istu namiri bez dodatnih sudskih troškova u roku od 5 dana od primitka. Taj je poziv I. tuženi primio 7.11.2024. Očito je bilo da I. tuženi neće namiriti svoje dugovanje.

4. U podnesku od 20. svibnja 2025. tuženik navodi da je između parničnih strana bio dogovor da se nikakve kamate neće obračunavati, no tužitelj ih je samoinicijativno obračunao. Ističe da ne postoji pravni posao između tužitelja i II. tuženog. II. tuženik jest potpisao sporno pismeno, no samo u svojstvu direktora I. tuženika. Ujedno I. tuženik ističe prigovor radi prebijanja budući da isti ima potraživanje prema tužitelju s osnova građevinskih radova izvršenih na stambeno poslovnom objektu koji se nalazi na nekretnini označenoj kao čkbr. 822 NOVI MAROF, koja se sastoji od STAMB.-POSL. ZGRADE površine 317 m², te DVORIŠTA površine 1456 m², ukupne površine 1773 m², upisane u zk.ul.br. 630 k.o. Novi Marof. I. tuženik je na izgradnji predmetnog objekta za tužitelja izvršio radove iskopa temelja, navoza, nabijanja, betoniranja, dovoza materijala i ostalih radova koje će I. tuženik precizirati.

5. U podnesku od 21. svibnja 2025. tužitelj u bitnome navodi da je potpisom Napomene jasno je iskazana volja II tuženog da će vratiti pozajmicu tužitelju ukoliko SAKAČ d.o.o. ne bi bio u stanju vratiti pozajmicu. Dokument je potpisan od strane tužitelja i I. i II. tuženika 25. siječnja 2022., čime je došlo do priznanja duga i odricanja od zastare, sve sukladno čl. 219. i 220. Zakona o obveznim odnosima, te pristupa dugu II. tuženika sukladno čl.101. Zakon o obveznim odnosima. Tuženik smatra da je dokazano kako I. tuženi nema dovoljno financijskih sredstava iz kojeg bi mogao vratiti dug, a isto je razvidno iz njegovog ponašanja godinama od dana primitka isplaćenih zajmova koja nije mogao vratiti kako je ugovoreno, već se svake godine potpisivao obračun kamata između ugovornih strana, a koje obračune kamata je posljednje dvije godine izbjegao potpisati, te se ponašao kao da duga nema. Stoga je tužitelj bio primoran solidarno utužiti tuženike, jer bi mu u suprotnom nastupila zastara potraživanja. Zakonom nije propisano da bi u tom slučaju trebalo provoditi postupak prisilne naplate ili neki drugi postupak u kojem ne bi došlo do namirenja duga, kako bi se dokazala nemogućnost za plaćanje. Da dužnik ima sredstava ne bi otezao s plaćanjem 13 godina. U odnosu na istaknuti prigovor radi prebijanja tužitelj isti u cijelosti osporava obzirom nije bio u nikakvom poslovnom odnosu vezano uz gradnju nekretnine s I. tuženim po kojem bi imao bilo kakvo dugovanje prema I tuženom. Nekretninu – stambeno poslovnu zgradu gradio je kao fizička osoba zajedno sa svojim bratom, ovdje II. tuženim prije više od 20 godina i ona je u njihovom suvlasništvu.

Zajedno su organizirali gradnju, II. tuženi je povremeno pronalazio izvođače kad tuženik zajedno s njim nije mogao, jer se tužitelj nalazio na radu u Njemačkoj i međusobno su to financijski obračunali. Kako je zgrada izgrađena prije perioda dužeg od 3 godine, tužitelj ulaže prigovor zastare prava na potraživanje od strane I tuženika.

6. U podnesku dostavljenom sudu 28. svibnja 2025. tužitelj je naveo kako u skladu s odredbom članka 191. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, mijenja pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, dok činjenična osnova tužbe ostaje nepromijenjena. Naime, predmetna izjava dana 25. siječnja 2022. potpisana od strane II. tuženika Dragutina Sakača i njegove supruge, kojom isti preuzima obvezu podmirenja duga I. tuženika SAKAČ d.o.o. u slučaju da ovaj ne bude u mogućnosti vratiti pozajmice, ima pravnu narav jamstva u smislu članka 111. Zakona o obveznim odnosima. Radi se o uvjetnom preuzimanju obveze, gdje II. tuženik ne jamči primarno i neposredno, već pod uvjetom neispunjenja od strane I. tuženika. Ovakav oblik odgovornosti sukladan je institutima jamstva s odgovornim učinkom, pri čemu jamac jamči za ispunjenje obveze dužnika tek ako on ne ispuni obvezu, što je slučaj i u ovom predmetu. Navedeno proizlazi iz teksta izjave od 25. siječnja 2022., a koja glasi: "U slučaju da SAKAČ d.o.o. ne bi bio u stanju vratiti pozajmicu, brat Sakač Dragutin sa suprugom Snježanom Sakač obvezuje se podmiriti dug vlastitom imovinom." Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud ocijeni navedenu izjavu kao jamstvo, u smislu članka 111. ZOO-a. Tužitelj predlaže da sud u duhu načela "iura novit curia" primijeni institut jamstva kao odgovarajuću pravnu osnovu, imajući na umu da pravna kvalifikacija nije vezana uz tužiteljev naziv, već da sud odlučuje prema materijalno-pravnom sadržaju podnesene izjave, sve sukladno načelu slobodne pravne ocjene.

7. Na ročištu održanom 12. ožujka 2026. punomoćnica tužitelja izjavila je da tehnički prilagođava točku 2. tužbenog zahtjeva kako bi se ista mogla provesti ne ulazeći u izmjenu činjenične i pravne osnove na način da iz točke 2. petita tužbenog zahtjeva uklanja sljedeći tekst: „Ako prvotuženik ne ispuni obvezu iz točke 1. u ostavljenom roku od 15 dana od pravomoćnosti ove presude“, te sada točka II. izreke tužbenog zahtjeva glasi kako je to navedeno u točki II. izreke presude.

8. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu te je saslušao tužitelja Josipa Sakača, direktora I. tuženika Karla Sakača te II. tuženika Josipa Sakača.

9. Između stranaka nije sporno da su tužitelj i I. tuženik zaključili predmetne Ugovore o pozajmici broj 1., 2., i 3. da su sredstva pozajmica plasirana I. tuženiku te da niti jedan iznos pozajmice nije vraćen.

10. Među strankama je sporno odgovara li II. tuženik za dug I. tuženika te je li nastupila zastara tražbine.

11. Cijeneći provedene dokaze na način propisan čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 88/01, 117/03, 84/0, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, u nastavku ZPP), na temelju svakog pojedinog provedenog dokaza, svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u odnosu na I. tuženika osnovan, obzirom je u konkretnom slučaju došlo do odricanja od zastare, no II. tuženik za sada ne može odgovarati za dug I. tuženika te je u odnosu na njega tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

12. O tužbenom zahtjevu usmjerenom na I. tuženika:

12.1. Tužbeni zahtjev u odnosu na I. tuženika osnovan je u cijelosti obzirom je tijekom postupka nesporno utvrđeno da su tužitelj i I. tuženik zaključili predmetne Ugovore o pozajmici broj 1., 2., i 3. da su sredstva pozajmica plasirana I. tuženiku te da niti jedan iznos pozajmice nije vraćen.

12.2. Osim toga, suprotno stavu I. i II. tuženika u konkretnom slučaju potpisivanjem obračuna kamata po Ugovoru o pozajmicama za 2019. godinu (strana 7 spisa) došlo je do odricanja od zastare. Naime, iz navedenog Obračuna kamata nesporno proizlazi da se isti odnosi na I. tuženiku, obzirom je naslovljen na njega te je nesporno da je u tom obračunu kamata navedeno stanje duga po pozajmici br. 1 od 28. siječnja 2010., pozajmici br. 2 od 2. ožujka 2012. i pozajmici br. 3. od 17. lipnja 2013., koje stanje duga s 31. prosincem 2019. iznosi 58.221,62 eura (glavnica + kamate). Nesporno je da je tadašnji direktor I. tuženika, ovdje II. tuženik potpisao Obračun kamata s ukupnim stanjem duga s 31. prosincem 2019. od 58.221,62 eura te je isti i ovjerio pečatom I. tuženika. Navedeno, po stavu ovog suda, predstavlja jasno, određeno i nedvosmisleno odricanje od zastare i u pogledu osnove (točno navedena i specificirana tri ugovora o pozajmicama) i u pogledu visine duga te se sada I. tuženik ne može u ovom postupku osnovano pozivati na zastaru i isticati prigovor zastare.

12.3. U odnosu na pravo tužitelja na zakonske zatezne kamate na glavnični iznos koje isključivo u ovom postupku potražuje valja reći da se tužiteljevo pravo temelji na zakonskoj odredbi članka 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima koja je prisilne naravi, te tužitelju pripada pravo na zateznu kamatu po zatraženoj stopi za ostale odnose. Pri tome, a obzirom tužitelj ne traži kamatu koja bi se temeljila na odredbama Zakona o porezu na dobit i Općeg poreznog zakona niti na volji stranaka nije bitno za presuđenje jesu li parnične stranke povezane osobe u smislu Zakona o porezu na dobit i Općeg poreznog zakona te ima li tužitelj pravo na obračun kamate između povezanih osoba. Isto tako nije bitno jesu li stranke ugovorile obračun zateznih kamata ili nisu te koju su stopu ugovorile obzirom tužitelj ne traži ugovorne kamate već isključivo zakonske zatezne kamate u smislu odredbe članka 29. ZOO.

13. O tužbenom zahtjevu usmjerenom na II. tuženika:

13.1. Po mišljenju suda potvrda od 25. svibnja 2012. (strana 16 do 17 spisa) predstavlja izjavu o jamčenju iz članka 105. ZOO danu u pisanom obliku. Iz potvrde nesporno proizlazi da su se II. tuženik i Snježana Sakač (supruga drugo tuženika) potpisivanjem navedene potvrde i ovjeravanjem potpisa kod javnog bilježnika obvezali da će u slučaju da I. tuženik ne bi bio u stanju vratiti pozajmice II. tuženik i Snježana Sakač dug podmiriti vlastitom imovinom.

13.2. U smislu odredbe čl. 104. Zakona o obveznim odnosima ugovorom o jamstvu jamac se obvezuje prema vjerovniku da će ispuniti valjanu i dospjelu obvezu dužnika ako to ovaj ne učini. U smislu odredbe čl. 111. ZOO-a od jamca se može zahtijevati ispunjenje obveze ako je glavni dužnik ne ispuni u roku određenom u pisanom pozivu.

13.3. U konkretnom slučaju tužitelj je pozvao I. tuženika na vraćanje zajma pozivom od 30. listopada 2024. te I. tuženik nije ispunio obvezu u roku određenom u pisanom pozivu.

13.4. Unatoč tome sud je tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na II. tuženika odbio. Naime, jedna od karakteristika jamstva je njegova supsidijarnost te vjerovnik može tražiti ispunjenje obveze od jamca samo onda kada se nije mogao namiriti od glavnog dužnika. U konkretnom slučaju tužitelj je zaista pisano pozvao dužnika da ispunji obvezu u određenom roku te dužnik obvezu nije podmirio. No, unatoč tome tužitelj u ovoj parnici namirenje traži i od dužnika i od jamca, te bi se u slučaju da sud usvoji tužbeni zahtjev i u odnosu na I. tuženika i u odnosu na II. tuženika mogao namiriti (istodobno) i od dužnika i od jamca, a što nije u skladu s supsidijarnim karakterom jamstva. Pri tome se ističe kako u ovom postupku nije dokazano da je I. tuženik očigledno bez sredstava obzirom tužitelj na tu okolnost ne nudi nikakve dokaze, a sama činjenica da I. tuženik odbija platiti dug ne upućuje nužno da dug nije u mogućnosti platiti već razlog tome može biti i to što smatra da je dug u zastari pa da ga zbog toga ne treba platiti, a što i tvrdi tijekom ovog postupka.

14. *U odnosu na istaknuti prigovor prebijanja*

14.1. I. tuženik u ovom postupku nije naveo iznos tražbine koju stavlja u prijeboj, na što ga je sud upozorio na ročištu održanom 28. svibnja 2025. Naknadno I. tuženik ne samo da nije naveo iznos tražbine koju stavlja u prijeboj, već je na ročištu održanom 13. ožujka 2026. odustao i od svih dokaza koje je predložio radi utvrđivanja visine tražbine koju bi stavio u prijeboj.

14.2. Obzirom I. tužitelj nije naveo iznos tražbine koju stavlja u prijeboj niti je dokazao da postoji tražbina koju stavlja u prijeboj valjalo je istaknuti prigovor prebijanja odbiti.

15. Odluka o trošku parničnog postupka u odnosu na I. tuženika temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. u svezi članka 155. ZPP budući je I. tuženik u cijelosti izgubio parnicu, pa je sud I. tuženika obvezao da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 8.302,54 eura, a koji trošak se odnosi na zastupanje tužitelja po punomoćniku – odvjetniku i to za:

- sastav tužbe u iznosu od 1.000,00 eura
- sastav podneska od 28. veljače 2025. u iznosu od 1.000,00 eura
- sastav podneska od 21. svibnja 2025. u iznosu od 1.000,00 eura
- zastupanje na ročištu 28. svibnja 2025. u iznosu od 1.000,00 eura,
- zastupanje na ročištu 13. ožujka 2026. u iznosu od 1.000,00 eura,
- zastupanje na ročištu 9. rujna 2026. u iznosu od 1.000,00 eura,

sve uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 1.500,00 eura, a koji trošak je odmjeren u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 243,00 eura, trošak pristojbe na presudu u iznosu od 559,54 eura.

16. Sud tužitelju nije priznao trošak sastava podneska od 28. svibnja 2025. obzirom je sve izneseno u tom podnesku mogao i trebao iznijeti na ročištu održanom 28. svibnja 2025.

17. Odluka o trošku parničnog postupka II. tuženika temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. u svezi članka 155. ZPP budući je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu u odnosu na II. tuženika, pa je sud tužitelja obvezao da II. tuženiku naknadi trošak postupka u iznosu od 3.187,50 eura. Trošak se odnosi na zastupanje II. tuženika po punomoćniku – odvjetniku i to za sastav odgovora na tužbu, sastav podneska od 20. svibnja 2025., zastupanje na ročištu 28. svibnja 2025., zastupanje na ročištu 13. ožujka 2026., zastupanje na ročištu 9. rujna 2026. uz pripadajući PDV od 25% u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Time da je sud dosudio da tužitelj II. tuženiku podmiri samo polovicu ukupnog troška. Naime, obzirom je oba tuženika zastupao isti odvjetnik te je za zastupanje oba tuženika zatražen trošak u jedinstvenom iznosu od 6.375,00 eura sud je iznos troška oba tužitelja podijelio na dva dijela i obvezao tužitelja da plati dio koji otpada na II. tuženika. Pri tome je sud priznao trošak koji se odnosi na zastupanje oba tuženika po punomoćniku – odvjetniku i to za: - sastav odgovora na tužbu u iznosu od 1.000,00 eura
- sastav podneska od 20. svibnja 2025. u iznosu od 1.000,00 eura
- zastupanje na ročištu 28. svibnja 2025. u iznosu od 1.000,00 eura,
- zastupanje na ročištu 13. ožujka 2026. u iznosu od 1.000,00 eura,
- zastupanje na ročištu 9. rujna 2026. u iznosu od 1.100,00 eura,
sve uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 1.275,00 eura, a koji trošak je odmjerjen u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Polovica iznosa od 6.375,00 iznosi 3.187,50 eura koji je iznos dužan platiti tužitelj II. tuženiku.

U Varaždinu 23. listopada 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
IRIS HATVALIĆ-NEMEC

Vrijeme potpisivanja:
23-10-2026
13:31:25



DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
2.5.4.97=#130D48523037333937393135313131
L=VARAŽDIN
S=HATVALIĆ-NEMEC
G=IRIS
CN=IRIS HATVALIĆ-NEMEC

SUDAC:

Iris Hatvalić-Nemec

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od petnaest (15) dana od dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu. Ako stranka nije uredno obaviještena o tom ročištu, može podnijeti žalbu u roku od petnaest (15) dana od dana primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda Visokom trgovačkom sudu RH.

DNA:

1. tužitelju, po punomoćniku Dini Galić
2. tuženicima, po punomoćniku Franji Šebijanu

Broj zapisa: **9-3088f-17885**

Kontrolni broj: **0f8ba-a1308-84c85**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IRIS HATVALIĆ-NEMEC, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.